

Frost, Robert Lee (1874–1963) : นายร็อบเบิร์ต ลี ฟรอสต์ (พ.ศ. ๒๔๑๗–๒๕๐๖)

ร็อบเบิร์ต ลี ฟรอสต์ เป็นกวีสมัยใหม่ชาวอเมริกันซึ่งเป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคนหนึ่ง บทกวีของเขาได้รับความนิยมสูงสุดในช่วงครึ่งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ ฟรอสต์ได้รับรางวัลพูลิตเซอร์ (Pulitzer Prize) จากหนังสือรวมบทกวีของเขาถึง ๔ ครั้ง บทกวีของเขามักแฝงปรัชญาในเรื่องคุณค่าของการทำงานและความเป็นปัจเจกบุคคลที่ชาวนิวอิงแลนด์ยึดถือ

ฟรอสต์เกิดเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๗๔ ที่นครซานฟรานซิสโก (San Francisco) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) บิดาชื่อวิลเลียม เพรสคอตต์ ฟรอสต์ (William Prescott Frost) มารดาชื่ออีซาเบลล์ มูดี้ ฟรอสต์ (Isabelle Moodie Frost) หลังจากบิดาเสียชีวิตด้วยวัณโรคใน ค.ศ. ๑๘๘๕ เมื่อฟรอสต์อายุ ๑๑ ปี ครอบครัวของเขาก็ต้องย้ายกลับไปอยู่กับญาติข้างบิดาที่เมืองลอว์เรนซ์ (Lawrence) มลรัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) มารดาของฟรอสต์ต้องหาเลี้ยงลูก ๒ คนด้วยการสอนหนังสือ เธอมีอิทธิพลอย่างมากต่อฟรอสต์ทั้งในด้านบุคลิกภาพและใจรักทางด้านอักษรศาสตร์

ฟรอสต์เริ่มเรียนหนังสือที่เมืองซาลेम (Salem) มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ (New Hampshire) จากนั้นจึงมาเรียนต่อในระดับมัธยมปลายที่เมืองลอว์เรนซ์จนจบการศึกษาใน ค.ศ. ๑๘๙๒ ในพิธีรับประกาศนียบัตรของโรงเรียน ฟรอสต์ได้เป็นผู้กล่าวคำอำลาพร้อมกับเอลิเนอร์ มารีแอม ไวต์ (Elinor Mariam White) ซึ่งได้แต่งงานกับฟรอสต์ใน ค.ศ. ๑๘๙๕ หลังจากนั้นเขาได้เข้าศึกษาต่อทางด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยดาร์ตมัธ (Dartmouth College) เมืองแฮโนเวอร์ (Hanover) มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ แต่เรียนอยู่ได้ไม่ถึงปีก็ลาออกเพราะความเบื่อ แล้วกลับไปอยู่บ้านที่เมืองลอว์เรนซ์ โดยประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่น ครู คนงานโรงงานทอผ้า ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ฯลฯ พร้อมกับเขียนบทกวีและส่งบทกวีไปลงตามวารสารต่าง ๆ แต่ไม่ได้รับความสนใจจากบรรณาธิการนัก แต่ต่อมาบทกวีบทแรกที่มีชื่อ “My Butterfly : An Elegy” ได้ตีพิมพ์ในวารสารรายสัปดาห์ชื่อ **The Independent** ใน ค.ศ. ๑๘๙๔

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๘๙๗ เขาได้กลับเข้าศึกษาอีกครั้งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) เพื่อเตรียมตัวเป็นครูสอนภาษาละตินและภาษากรีกในโรงเรียนมัธยม ฟรอสต์ทำคะแนนได้ดีในวิชาที่เรียน แต่ต้องลาออกกลางคันหลังจากเรียนไปได้ ๒ ปี เนื่องจากสุขภาพไม่ดี เขาจึงหันไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๐๕–๑๙๑๑ เขาศึกษาบทกวีของราล์ฟ วอลโด เอเมอร์สัน (Ralph Waldo Emerson)* อย่างจริงจัง และเขียนบทกวีซึ่งหลายบทได้กลายเป็นบทกวีที่มีชื่อเสียงที่สุดของเขาในเวลาต่อมา แต่ในเวลานั้นยังไม่มีใครสนใจนำไปพิมพ์

ใน ค.ศ. ๑๙๑๒ เขาพาครอบครัวเดินทางไปอังกฤษและมีโอกาสรู้จักกับกวีร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงหลายคน อาทิ เอซรา ปาวนด์ (Ezra Pound) และ ที. อี. ฮุลม์ (T. E. Hulme) หนังสือรวมบทกวีสองชุดแรกของฟรอสต์คือ **A Boy's Will** และ **North of Boston** ได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งแรกที่อังกฤษใน ค.ศ. ๑๙๑๓ และ ค.ศ. ๑๙๑๔ ตามลำดับ หนังสือ ๒ เล่มนี้มีบทกวีที่มีชื่อเสียงที่สุดของฟรอสต์รวมอยู่ด้วยหลายบท อาทิ “Rolling”, “The Truth of Flowers”, “Death of The Hired Man”, “Mending Wall” และ “Home Burial” หนังสือ ๒ เล่มนี้ทำให้ฟรอสต์เริ่มเป็นที่รู้จัก เมื่อฟรอสต์เดินทางกลับสหรัฐอเมริกาในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๑๕ หลังจากประเทศต่าง ๆ ในยุโรปได้เข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ใน ค.ศ. ๑๙๑๔ ก็พบว่าชื่อเสียงของเขาโด่งดังมาถึงบ้านเกิดก่อนที่เขาจะเดินทางมาถึง ทำให้หนังสือรวมบทกวี ๒ เล่มนี้ขายดีจนต้องพิมพ์ซ้ำที่สหรัฐอเมริกาในปีเดียวกันนั่นเอง

หลังกลับจากอังกฤษฟรอสต์ได้หันมาประกอบอาชีพเกษตรกรรมอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับเขียนบทกวีออกมาอย่างสม่ำเสมอ อาทิ “Mountain Interval”, “West – Running Brook”, “A Further Range”, “A Masque of Reason”, “In the Clearing” ฯลฯ ซึ่งต่อมานำไปรวมพิมพ์ได้หลายเล่ม ในเวลาเดียวกันฟรอสต์ยังสอนหนังสือให้แก่สถาบันการศึกษาหลายแห่ง อาทิ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๑๖–๑๙๒๐ และ ค.ศ. ๑๙๒๓–๑๙๒๕ เขาสอนวิชาวรรณคดีที่มหาวิทยาลัยแอมเฮิสต์ (Amherst College) ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๒๑–๑๙๒๓ และ ค.ศ. ๑๙๒๕–๑๙๒๖ เป็นอาจารย์และกวีประจำมหาวิทยาลัยแห่งมิชิแกน (University of Michigan) จากนั้นจึงกลับไปสอนที่มหาวิทยาลัยแอมเฮิสต์อีกครั้งหนึ่งจนถึง ค.ศ. ๑๙๓๘ แล้วไปสอนกวีนิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๙–๑๙๔๓ นอกจากนี้ฟรอสต์ยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นทีปรีกษาด้านกวีนิพนธ์และทีปรีกษากิตติมศักดิ์ด้านมนุษยศาสตร์ของหอสมุดแห่งชาติ (Library of Congress)* ใน ค.ศ. ๑๙๒๕ และ ค.ศ. ๑๙๒๖ ตามลำดับ

ฟรอสต์เป็นกวีที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง เขาได้รับรางวัลพูลิตเซอร์ถึง ๔ ครั้งจากหนังสือรวมบทกวีชื่อ **New Hampshire** ใน ค.ศ. ๑๙๒๔ **Collected Poems** ใน ค.ศ. ๑๙๓๑ **A Further Range** ใน ค.ศ. ๑๙๓๗ และ **A Witness Tree** ใน ค.ศ. ๑๙๔๓ นอกจากนี้ เขายังได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยชั้นนำหลายแห่งทั้งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป และใน ค.ศ. ๑๙๖๐ รัฐสภาสหรัฐอเมริกาได้มอบเหรียญทองเชิดชูเกียรติให้เขา โดยกล่าวสดุดีว่าบทกวีของเขาช่วยปลุ่แต่งวัฒนธรรมอเมริกันและปรัชญาของโลกให้งดงามยิ่งขึ้น ฟรอสต์เป็นกวีอเมริกันคนแรกที่ได้รับเกียรติให้อ่านบทกวีในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาของจอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy ค.ศ. ๑๙๖๑–๑๙๖๓)* ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ เขาได้อ่านบทกวีชื่อ “The Gift Outright” ซึ่งเขาแต่งขึ้นมาเป็นพิเศษสำหรับวาระนี้

ฟรอสต์เป็นกวีที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ที่ยังยึดแบบแผนของกวีนิพนธ์ยุควิกตอเรียของอังกฤษ และคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ อันเป็นยุคสมัยใหม่ กวีและนักเขียนอเมริกันที่มีอิทธิพลทางความคิดต่อฟรอสต์อย่างสูง ได้แก่ ราล์ฟ วอลโด เอเมอร์สัน และ**เฮนรี เดวิด ทอโร (Henry David Thoreau)*** นอกจากนี้ฟรอสต์ยังได้รับอิทธิพลในเรื่องการใช้ภาษาง่าย ๆ อย่างที่ชาวบ้านใช้กันในชีวิตประจำวัน และการบรรยายภาพวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและทิวทัศน์อันสงบงามของชนบทแถบนิวอิงแลนด์ จากกวีเอกชาวอังกฤษยุคโรแมนติกชื่อวิลเลียม เวิร์ดสเวิร์ท (William Wordsworth) และได้รับอิทธิพลจากรอบิเอรต์ บราวน์นิง (Robert Browning) กวีอังกฤษยุควิกตอเรียในการใช้บทสนทนาและการพูดคนเดียวในบทกวี ฟรอสต์มักนำสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปมาใช้ในเชิงสัญลักษณ์ อาทิ ในบทกวีชื่อ “The Road Not Taken” เขาใช้ทางสองแพร่งในป่าเป็นสัญลักษณ์ของเส้นทางชีวิตที่มนุษย์ทุกคนต้องเลือกเดินไม่วันใดก็วันหนึ่ง

ขณะที่ฟรอสต์ประสบความสำเร็จทางด้านกวีนิพนธ์อย่างงดงาม ชีวิตส่วนตัวของเขากลับมีแต่ความทุกข์ บุตรของฟรอสต์หลายคนเสียชีวิตตั้งแต่แรกเกิดหรือตั้งแต่ยังเด็ก บุตรชายคนหนึ่งฆ่าตัวตาย และบุตรสาวอีกคนหนึ่งกลายเป็นบ้า หลังจากภรรยาของเขาเสียชีวิตใน ค.ศ. ๑๘๓๘ ฟรอสต์จึงต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวหรือไปพำนักอยู่กับเพื่อนฝูง อย่างไรก็ตามฟรอสต์เป็นคนเคร่งศาสนาและไม่เคยหมดศรัทธาในศาสนาไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา รอบิเอรต์ ลี ฟรอสต์ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๑๙๖๓ ที่โรงพยาบาลเมืองบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ขณะอายุ ๘๕ ปี.

(กุลวดี มกรภิรมย์)